

TEMA

De les Jornades a la realitat

És important la visió que tenen les administracions públiques, però també les empreses de cara a la perspectiva del gènere. I s'han de fer passes per superar els treballs acadèmics sobre el feminisme, tenir-los present i transformar la societat cap a posicionaments més igualitaris.

Jornades 'La Perspectiva de Gènere a les Institucions Públiques'

♦♦ Lucía Álvarez *

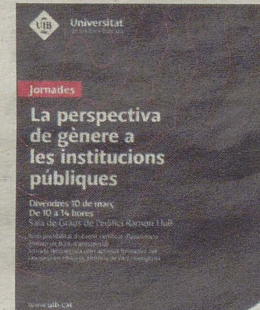

El passat 10 de març, per mor del 8-M, tingué lloc a la Sala de Graus de l'edifici Ramon Llull (UIB) les jornades 'La Perspectiva de Gènere a les Institucions Públiques' de 10:00 a 14:00h. Durant la trobada es realitzà una anàlisi de

la situació, tant passada com present, de diferents qüestions en matèria feminista institucional. Després de la presentació a càrrec de les coordinadores i coordinador, el conjunt de ponències començà amb Isabel Peñarrubia i el paper de les institucions públiques en les investigacions sobre dones. Després del visionat d'un fragment de 'Llavors de futur. Un homenatge al feminisme de les Illes Balears' va

fer la seva aportació Esperança Bosch parlant de feminisme acadèmic.

Abans de continuar, es reproduí una part del documental 'La batlessa', i així, la segona bateria d'intervencions l'obrí Marina Castillo amb una anàlisi de la presència femenina a l'àmbit polític durant el franquisme. Seguidament fou Elisabeth Ripoll la que ens parlà de les presidències de Parlaments autonòmics des d'una perspectiva de gènere per continuar amb Paloma Martín i la resposta que donen les institucions a les violències masclistes. Finalment, les dues darreres intervencions vingueren de la mà de Lucía Álvarez -l'evolució legislativa de la prostitució a l'Estat espanyol- i Tomeu Canyelles -la fiscalització del cos de la dona a

Balears.

Aquesta tipologia de trobades són un recurs vital per a apropar temàtiques diferents a les que es solen observar dins el món acadèmic més tradicional. Aleshores, poder gaudir d'un conjunt d'intervencions tan diverses és una gran oportunitat per a tothom que estigui més -menys- familiaritzat amb el tema. Així doncs, l'edifici Ramon Llull es convertí en un espai segur per parlar dels assumptes que duen damunt la taula del feminisme acadèmic força

temps i que es van introduint, cada vegada més, al programa d'activitats de la Facultat.

* Graduada en Història i estudiant del Màster en Polítiques d'Igualtat i Prevenció de la Violència de Gènere

TEMA

La igualtat com a objectiu comú

El feminisme no ha estat ni és un moviment homogeni. Aquest any, però, els debats entorn la llei del 'només si és sí', la llei trans o la competició per veure quin partit és més feminista, ha fet més palesa les diferents sensibilitats dels moviments feministes.

El 8-M més dividit que mai

♦♦ Mariana Ramis *

El passat 8 de març, com tots els anys, les dones van ser les protagonistes de les manifestacions que van omplir els carrers de cadascuna de les ciutats del món. El Dia Internacional de la Dona continua sent una data marcada en el calendari per a moltes i, amb raó. Han passat llargs anys des que els drets de la dona van començar a reivindicar-se

i encara que amb el pas dels anys la dona ha guanyat en drets i llibertats, encara queda molt camí per recórrer. Per aquest motiu, milers de dones són participants de les manifestacions, amb l'objectiu de mostrar les diferents reivindicacions que existeixen per aconseguir allò que encara no s'ha pogut i que tant s'anhela: l'equitat entre dones i homes en tots els àmbits, la desaparició de la violència de gènere i l'apoderament de les dones i capacitat de decisió sobre la seva pròpia vida.

En el cas espanyol, van ser nombroses les ciutats que van acollir les demandes. No obstant això, la divisió també va ser palpable en moltes. Si bé és veritat que el moviment feminista compta des dels seus inicis -pràcticament- amb divisions internes, arran de l'entrada en vigor de la llei trans a l'Estat espanyol, aquestes dissidències es van agreujar i s'han vist reflectides en les manifestacions. A la ciutat de Palma, es van convocar dues marxes organitzades de forma separada: la primera que partí fou esta-

blerta per la Coordinadora 8M Transfeminista; mentre que la segona quedà en les mans del Moviment Feminista de Mallorca. Cada manifestació va recórrer carrers diferents, plasman en els seus cànctics i pancartes els principals punts de la seva ideologia.

Davant això, cal dir que és evident que convergir en tots els aspectes que conformen la teoria feminista és complicat. Així i tot, hauria d'optar-se per un moviment inclusiu que no deixi fora a cap dona i que, a més, no allunyi la lluita de l'objectiu principal: l'abolició del patriarcat.

* Graduada en Història a la UIB i estudiant del Màster d'Arqueologia a la UGR

TEMA

Refugis antiaeris

En els darrers anys s'han fet una sèrie de treballs tant a Mallorca com a Menorca de les restes dels refugis que va emprar la població durant la Guerra Civil. Cal fer una aposta per la seva restauració i si escau, posar-los a disposició de la ciutadania perquè pugui visitar-los i conèixer el context en què es construïren.

Pobles desmemoriats, pobles ignorants

♦♦ Miquel López Gual *

El passat dijous 2 de març vam realitzar en el marc de les jornades Memòria històrica i Guerra Civil a Menorca organitzades per l'Ateneu de Maó, un Itinerari de la Guerra Civil, amb l'objectiu d'ajudar els assistents a fixar el coneixement històric en l'entramat urbà.

En aquestes visites maldam per anar actualitzant el discurs mitjançant les investigacions realitzades o que estan en procés. En aquesta darrera ocasió, més enllà d'exposar els fets més coneguts (els polítics i la repressió) s'ha pogut aportar nova informació sobre els bombardejos i els refugis antiaeris. Es tracta en aquest cas, d'una informació que és difícil d'encaixar en la materialitat, en el fet visible, que, d'altra banda, és el que se suposa

que ha de poder gaudir una 'visita guiada'. No obstant això, gràcies a les recerques en curs se'ns obri tot un camp molt interessant: el dels rastres i vestigis. Aquests rastres són a peu de carrer, visibles i invisibles alhora. I justament això, aquesta ambivalència, resulta un exercici interessant per a l'assistent, ja que l'anàlisi d'aquests rastres pot ajudar a copsar millor l'abast d'aquests temes en la ciutat.

Amb el catàleg dels refugis antiaeris de Maó acabat i amb un es-

tudi dels bombardejos en procés, podem anar assenyalant a peu de carrer i a mesura que avança l'itinerari, on són aquests refugis i on van caure les bombes. Així, el públic pot entendre millor alguns buits o dissonàncies de l'arquitectura del poble.

Amb tot, resulta evident que hi ha prou materials i coneixements (estudis i publicacions diverses, llocs de memòria, Stolpersteine, etc.) per a establir un itinerari a Maó -i per extensió als altres pobles de l'illa- que fixi aquest coneixement i que serveixi de recurs per a totes les capes de la població -alumnat, visitants, etc. Consideram que seria una bona iniciativa, ja que tornant al títol, un poble desmemoriat és un poble ignorant.

* Historiador doctorand en Història Contemporània (URV)